

ΑΠΟΛΟΓΗΤΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΟΜΙΛΗΣΕΝ ΩΣ ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΣ

Πάντες οί άνθρωποι κατά γενικόν κανόνα όμιλουν έξ όνόματος τής επιστήμης, του δικαίου, τής αληθείας, τής θρησκείας, τής πολιτείας ή τέλος άλλου τινός, έκτός μόνον του Χριστού όστις όμιλησεν άφ' έαυτου ως Θεάνθρωπος. Μόνον ό Χριστός είπε τό έγώ είμι ή ζωή, ή όδός, ή αλήθεια, τό φώς του κόσμου, ό άρτος ό έκ του ουρανου καταβάς, τό ύδωρ τό ζών, ή πηγή παντός αγαθου, και πάσης εξουσίας. Μόνον ό Χριστός είπεν ότι χωρίς έμου ου δύνασθε ποιείν ουδέν, έγώ και ό πατήρ έν έσμέν, ό έωρκώς έμε και τον Πατέρα έωρακε, έγώ έν τω Πατρι και ό Πατήρ έν έμοί, ουδεις έχει έν έμοί εξουσίαν, ή βασιλεία ή έμή ουκ έστιν έκ του κόσμου τούτου κ.λ.π. Είναι δυνατόν ό τοιαυτα λέγων να ήναι άνθρωπος; Η άν πράγματι ήναι άνθρωπος, είναι δυνατόν να ήναι σώφρων; Ουδεις επίσης άνθρωπος όμιλησε προς όλους όμου, τους ανθρώπους, ως τουτο έπραξε μόνον ό Χριστός, και μάχιστα τότε ότε επεκράτουν εισέτι λίαν αί στεναι έθνικαι αντίληψεις, έλειπον τά μέσα τής συγκοινωνίας, εξωτερικεύσεως, μεταδόσεως και διαδόσεως των σκέψεων και ιδεών. Μόνον ό Χριστός άπηθύνη προς όλους ανεξαιρέτως τους ανθρώπους. άδιακρίτως μορφώσεως, κοινωνικής θέσεως, προς όλα τά έθνη και τάς φυλάς, προς όλους τους αιώνας και τάς εποχάς. Αι διδασκαλϊαι των άλλων σοφών όσον μεγαλειώδεις και άν υπήρξαν, άπηθύνοντο προς όλίγους και περιορίσθησαν μεταξύ όλίγων, ώρισμένης μορφώσεως, έθνους, εποχής κ.λ.π. άν και άνεπτύχθησαν υπό άπείρωσ ευμενεστερας συνθήκας ή ό Χριστιανισμός. Επίσης και αί διδασκαλϊαι των διαφόρων ιδρυτών των θρησκειών δέν εξήλθον τά όρια τής φυλής, παρ' όλας τάς ευμενεϊσ συνθήκας ύφ' όσ άνεπτύχθησαν και τά βίαια και δελεαστικά μέσα ά διεθετον έν αντιθέσει με την του Χριστου. Έν προκειμένω συμβαίνει και τό έξής ανθρωπίνως ανεξήγητον. Ένω όλαί αί θρησκείαι περιορίζονται μόνον μεταξύ των άγρίων ή ήμιβαρβάρων τό πολύ λαών, αντίθετως ή Χριστιανική περιλαμβάνει όλους τους πεπολιτισμένους και μόνον αυτούς! "Όπου δέ ό Χριστιανισμός μεταδίδεται εκεί μετα-

δίδεται και ό πολιτισμός, και αντίστρόφως όπου ένεκεν επιδρομών ή άλλων λόγων έξήφανίσθη ή περιορίσθη ό Χριστιανισμός, εκείθεν απέδρα και ό πολιτισμός, ως π. χ. ή Β. Αφρικη εκχριστιανισθείσα εξεπολιτίσθη και είτα εκριζωθέντος του Χριστιανισμού εξερριζώθη και ό πολιτισμός άπ' αυτής. Επίσης ότε ό Χριστιανισμός έν Ασία ήφανίζετο υπό των Τούρκων, ήσπάζοντο τουτον οι Ρώσσοι κ.λ.π. βόρειοι τής Ευρώπης λαοί. Επίσης, κατά τάς στατιστικάς, ότε έν Γαλλία τελευταίως ό Χριστιανισμός κατεδιώκετο, τότε ακριβώς οι Ίεραπόστολοι έν Ασία και Αφρικη υπέρ ποτε έθριάμβευον. Πώς λοιπόν εξηγούνται ταυτα; Οί Προφήται, οι Αποστολοι και οι ιδρυταί των άλλων θρησκειών όμιλουν ως δουλοι του Θεου και μόνον ό Χριστός όμιλει ως αυθέντης και Θεός. Δέν λέγει ως οι άλλοι: «τ ά δε λεγει Κυριος», άλλ' «εγω λεγω υμι τιν». Παριστά έαυτον ως απόλυτον Κριτην και επί άγγελικων ταγματων εποχούμενον. Παραγγέλλει να βαπτίζουν και έν όνόματι Του τους Χριστιανους αναφέροντες τό όνομα Του εξ Ισου και παραπλεύρωσ προς τό του Πατροσ Θεου. Αλλά μήπως και ένώπιον του Συνεδριου των Ιουδαίων μεθ' όρκου δέν όμολογει έαυτον Θεόν; Μήπως δι' αυτό ακριβώς δέν καταδικάζεται εις θάνατον ως βλασφημών; "Ωστε από οίκαδηποτε άπόψεως και άν εξετάσωμεν τον Ιησουν όμιλουντα, παντου φαίνεται ζωγραφισμένη ή Θεία Του προσωπικότης. Αλλ' ήτο δυνατόν ό Θεός να χαριτώση και τον Ιησουν και τό έργον Του τόσον πολύ, άν ψευδώς και υπούλως έθεοποιεί έαυτον; Τουναντίον δέν θα συνέτριβε Αυτον και τό έργον Του; Αλλως δέν θα ήτο και ό Θεός συνένοχος τής άπάτης ταύτης; Έάν ό Χριστός ήναι άνθρωπος και Αυτός και ή Θρησκεία Του, δέν θα μετείχον άπείρου ποταπότητος, και πάσης ειδωλολατρικης θρησκείας δέν θα ήτο κατωτέρα, διότι έθεοποίησεν άνθρωπον, ένω αί άλλαι θεοποιουν θείας δυνάμεις; Τίς έτόλμησε να όνομάση έαυτον Θεόν; Τίνα άλλον άνθρωπον έθεοποίησε σοβαρως ό κόσμος και διη με τόσην αυτοθυσίαν, έντασιν και έκτασιν; Αι θεοποιήσεις των τής Ρώμης Καισάρων και του Μ. Αλεξάνδρου παρ' ουδενός σοβαρως ελέχθησαν ή επιστεύθησαν άλλ' έκ φόβου, προς κολακείαν και μόνον έφ' όσον έζων ή εξη-

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Η ΠΡΩΤΟΣ ΑΛΗΤΕΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Δ'.

Μὰ ἐπὶ-τέλους αὐτὸς ὁ κίνδυνος τοῦ κινήματογράφου τῶν Ἀθηνῶν τί ἔγινε ; τόσον συντόμως τελείως ἐλησημονήθη ; Καὶ ὅμως δὲν πιστεύω νὰ λησημονῆ κανεὶς τὴν λύπην τὴν ὁποίαν ἐξάπέλυσε τὸ τραγικὸν ἐκεῖνο δυστύχημα διὰ τὰ παῖδιά τοῦ κινήματογράφου τῶν Ἀθηνῶν. Ὅλοι μας ἐνθυμούμεθα πῶς ἦτο ἀρκετὴ τότε μία ἀφελὴς φωνὴ ἕνα ἀπρόσεκτον ψεῦδος· μία τελείως ἀπρόσεκτος παιδιὰ· νὰ ἐξαποστείλῃ εἰς τὸν τάφον, τόσας νεαρὰς ὑπάρξεις πολὺ προῶρος, διὰ νὰ συνταράξῃ ἄλλας τόσας πατρικὰς καὶ μητρικὰς καρδίας, καὶ νὰ στερήσῃ τὴν κοινωνία τόσων παιδικῶν ὑπάρξεων, οἵτινες δὲν γνωρίζομεν καὶ τί ὑπηρεσίας δυνατὸν νὰ προσέφερον εἰς τὴν Κοινωνίαν. Καὶ ὅμως ὁ θεῆνος αὐτὸς τῶν δυστυχῶν ἐκείνων μητέρων ἐλησημονήθη τελείως ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων, διὰ νὰ μαξευθῇ ὀλοκλήρως, καὶ μὲ ὅλην τὴν τραγικότητα αὐτοῦ, μέσα εἰς τὰς καρδίας τῶν ἀτυχῶν ἐκείνων μητέρων, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ συγκλονίσῃ ἐξ ὀλοκλήρου αὐτὴ καὶ μόνη ἡ θύρα τῶν κινήματογράφων.

Καὶ αὐτὴ καὶ μόνη, διότι ἐγένετο αὐτὴ ἡ θύρα τοῦ τάφου τῶν παιδιῶν των.

Καὶ τώρα δὲν πρέπει νὰ ἐνθυμῶνται πολὺ ζωνηρῶς μάλιστα, τὸν θρηῆνον αὐτῶν τῶν δυστυχῶν μητέρων, ὅλαι ἐκεῖναι αἱ μητέρες τῶν ὁποίων τὰ παῖδιά ἀνελλιπῶς φοιτῶσιν εἰς τοὺς κινήματογράφους καὶ τὰ θέατρα, ὡς ταῦτα ἔχουσι σήμερον ; Ἴδου εἰς ποῖον σημεῖον θέλομεν νὰ ἐπισιτήσωμεν τὴν προσοχὴν των.

Ὅλοι μας ἐνθυμούμεθα πῶς αὐταὶ αἱ δυστυχεῖς μητέρες, ὀλοφυρῶμεναι κυριολεκτικῶς,

κακούθουν νὰ ἦνε ἄρχοντες. Ἀντιθέτως ὅμως συμβαίνει ἐν τῷ Χριστῷ ὅπου λατρεύεται ἀβιάστως εἰς κατὰ τὸ φαινόμενον τέκτων ὡς κακούργος ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ θνήσκων καὶ δὴ μετὰ θάνατον κυρίως οὗτος λατρεύεται. Ὡστε πρέπει ἢ νὰ δεχθῶμεν τὸν Χριστὸν ὡς Θεάνθρωπον, ἢ νὰ ἐκλάβωμεν Αὐτὸν ὡς παράφρονα ἢ μέγαν ἀπατεῶνα, ἐφ' ὅσον ὁ ἴδιος ἑαυτὸν κηρύσσει Θεόν. Ἄλλ' ἐπειδὴ τὸ δεῦτερον οὐδεὶς δύναται ἔστω καὶ νὰ τὸ διανοηθῇ οὔτε καὶ οἱ ἄθεοι, ἐπομένως κατ' ἀνάγκην συμβαίνει τὸ πρῶτον.

ἔτρεχον διὰ νὰ ἀναγνωρίσωσι τὰ παῖδιά των, μεταξὺ τῶν παρεμορφωμένων ἐκ τῶν εὐλοπατημάτων τοῦ πλήθους πτωμάτων, τῶν ἀτυχῶν ἐκείνων παιδιῶν, ἅτινα ὡς σφαγιασθέντα πρόβατα ἐξετέθησαν εἰς κοινὴν θείαν πρὸς ἀναγνώρισιν, εἰς τὸ νεκροταφεῖον τῶν Ἀθηνῶν.

Καὶ τότε ἠκούσαμεν πολλὰ ἀνεγνώσαμεν δὲ καὶ ἄλλα τόσα εἰς τὰς καθημερινὰς ἐφημερίδας, πῶς δηλ. ἐλήφθησαν παρὰ τῶν ἀρμοδίων, ὅπως ἐξαιρετικὰ προστατευτικὰ μέτρα, διὰ τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἠθικὴν τῶν παιδιῶν τοῦ λαοῦ, ἀλλ' ἡ κοινωνία, οὐδὲν ἀκόμη εἶδε. Τί ἀπέγιναν τὰ μέτρα ταῦτα ; Ποῦ ἐτέθησαν εἰς ἐφαρμογὴν ; ἡμεῖς ἐξακολουθοῦμεν νὰ βλέπομεν τὴν αὐτὴν τακτικὴν φοίτησι τῶν ἀνηλίκων εἰς αὐτὰ τὰ κέντρα, διὰ νὰ μὴ εἴπωμεν ἐντονώτερον. Ἡ μόνον ἐλήφθησαν αὐτὰ τὰ μέτρα διὰ νὰ γραφῶσιν εἰς τὰ χαρτιά ; Ἡ μήπως ἡ ἐφαρμογὴ αὐτῶν τῶν προστατευτικῶν μέτρων διὰ τὴν φοίτησιν τῶν παιδιῶν εἰς τοὺς κινήματογράφους καὶ τὰ θέατρα, προσβάλλει τὰ ὕλικά συμφέροντα ἐκείνων, οἵτινες διατηροῦσι τοιαῦτα κέντρα.

Ὡ! δυστυχισμένα παῖδιά, ὅσα δὲν ἔχετε γονεῖς μὲ ἀρχὰς χριστιανικὰς, διὰ νὰ φροντίζωσι διὰ τὴν προφύλαξίν σας. Ἀσφαλῶς σὰς ἀναμένει τὸ ρεῦμα τῆς κοινωνικῆς διαφθορᾶς, καὶ τῆς χαμερποῦς ἐξαχρειώσεως, διὰ νὰ σὰς ῥίψῃ εἰς τὴν ἀτίμως καὶ τὴν καταστροφὴν. Ἀσφαλῶς σεῖς, ἂν ποτέ ἴδητε τὴν πραγματικὴν κατάστασίν σας, ἀπαλλασσόμενα ἀπὸ τὰς ἐλαφρότητας τῆς νεότητος, τότε ὡς μόνην ἀμοιβὴν, πρὸς τοὺς ἀδιαφορήσαντας διὰ τὴν ἠθικὴν σας μόρφωσιν, ἰδικούς σας γονεῖς, θὰ ἐπιρροίπτετε σεῖς πρὸς αὐτούς, τὴν εὐθύνην τῆς ἰδικῆς σας ἐνοχῆς, καὶ θὰ συνοδεύητε σεῖς οἱ ἴδιοι τὴν μνήμην αὐτῶν, μὲ τὴν ἐπώδον τῆς κατάρτας.

Ἄλλὰ ἐκτὸς τῆς ἀτομικῆς αὐτῶν ἠθικῆς παραλυσίας, ἀπὸ καθαρῶς κοινωνικῆς ἀπόψεως, ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν πῶς αὐτὴ αὐτὴ ἡ ἠθικὴ των κατάστασις, ἡ προσγυνομένη εἰς αὐτὰ ἐκ τῆς συγκεντρώσεώς των εἰς τὰ ὡς ἄνω κέντρα, εἶναι κυρίως ἡ ἀφορμὴ, ὅπως καλλιεργηθῇ τοιοῦτον ἔδαφος, εἰς τὰς ἀταλὰς τῶν παιδιῶν καρδίας, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἀποβῇ πρόσφορον πρὸς ὑποδοχὴν καὶ καρποφορίαν τῶν κομμουνιστικῶν καὶ ἄλλων ἀνατρεπτικῶν ἀρχῶν καὶ ἰδεῶν, αἵτινες περιζώσασαι ὀλοκλήρως τὸ κοινωνικὸν συγκρότημα, ἀ-